

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 73. — ŠTEV. 73.

NEW YORK, FRIDAY, MARCH 29, 1935. — PETEK, 29. MARCA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

NEMCIJA ZAHTEVA NAZAJ IZGUBLJENE KOLONIJE

VZHODNO EVROPSKA ZVEZA BI BILA EDINA PROTIUTEŽ PROTI CILJEM SODOBNE NEMČIJE

Sovjetska unija je sklenila s silo vkloniti Nemčijo ter bo skušala o tej potrebi prepričati Anglijo. — Vojne na vzhodu bi ne bilo mogoče omejiti. — Nemčija se ne bo udeležila konference velesil v Stressi. — Tri struje v Angliji.

MOSKVA, Rusija, 28. marca. — Rusija se dobro zaveda, da ima Anglija izbirati med dvojno vrsto politike in pozna tudi angleško javno življenje, vsled česar je za Anglijo odločitev težavna.

To natančno pojasnjuje Karel Radek v svojem članku v "Izvestjih". Radek pravi, da so v Angliji tri struje političnega mišljenja.

Prva struja se zavzema za popolno osamljenost — avtarhijo angleškega cesarstva; da prepusti kontinentalno Evropo v njenih zadevah in zmedah. Kot pravi Radek, ima to mišljenje veliko oporo, pa v sedanjem položaju ni na mestu.

Druga struja se poteguje za složno sodelovanje Anglije s Francijo in morebiti tudi z Italijo, da so zajamčene sedanje meje in mir v zapadni Evropi, toda Nemčiji prepušča prosto roko v vzhodni in jugovzhodni Evropi.

Radek pravi, da je to naziranje predsednik Hitler z vso svojo govorniško zmožnostjo skušal vsiliti Sir Johnu Simonu in Anthony Edenu v Berlinu. To naziranje v Angliji tudi podpira vse Rothemerejevo časopisje.

Tretja struja pa zavzema stališče, katero zastopa Sir Austin Chamberlain, da je mir eden in nedeljiv, da bi bilo dovoljeno Nemčiji, da razširi svoj vpliv proti vzhodu in ker bi tako podjetje zahtevalo vso nemško silo, bi mogla zapadna Evropa ponoči mirno spati, toda to bi tudi vplivalo na zapadno in vzhodno Evropo. Tak vpliv pa bi mogel povzročiti novo svetovno vojno.

Rusi niso v nevednosti glede položaja v Nemčiji. Vedo, da je sedanja vlada stalna in močna. Sedaj nemška vojska ni še dovolj pripravljena za vojno. Za vojni material mora še izdati ogromno vso, vsled tega pa se bo gospodarski položaj slabšal. Kadar bo Nemčija popolnoma oborožena in pripravljena na vojno, bo gospodarski položaj skrajno slab in tedaj bo morala Nemčija udariti.

Da pa se ta nevarnost odstrani, je potrebno, da sklenejo države zveze, ki bo vojaško dovolj močna, da prisili Nemčijo, da opusti svojo namero, da bi se razširila proti vzhodu in jugovzhodu. Treba je tedaj skleniti vzhodno-evropsko zvezo proti Nemčiji, ali pa skupno z Nemčijo.

Zunanji komisar Litvinov bo skušal stotnika Edena prepričati, da vojne ni mogoče omejiti in da je zveza držav najboljši porok za mir v vzhodni Evropi.

LONDON, Anglija, 28. marca. — V italijanskem mestu Stressi se bo vršila dne 11. aprila konferenca velesil, h kateri pa ne bo Nemčija povabljen. — Pri tej priliki bo določeno, kakšno stališče naj zavzamejo evropske države proti najnovejšim Hitlerjevim odredbam.

Ves svet je namreč presenetila vest, da zahteva Hitler nazaj vse bivše kolonije ter popolno enakopravnost v orožju.

Edinole v slučaju, da bi Nemčija dobila vse, kar zahteva, bi bila pripravljena ponovno vstopiti v Ligo narodov in sicer kot povsem enakopravna članica.

Francija, Italija in Sovjetska unija nameravajo strniti okrog Nemčije železen obroč, kajti le na ta način bo mogoče preprečiti, da bi Nemčija začela vojno.

Premogarji se pripravljajo na stavko

ROOSEVELT V JUŽNIH VODAH

Sprejel je Kentskega vojvodo in njegovo soprogo. — Predsednik upa na dober ribolov.

Miami, Fla., 28. marca. — Predsednik Roosevelt je na jahti Vincenta Astorja "Nourmahall" odplul v vabljivo južno vodovje ob Bahamskih otokih, kjer namerava ostati 10 dni in za razvedrilo loviti ribe.

Formalnosti za dovoljenje križariti v vodovju angleške posesti so bile kmalu izvršene, ko je predsednik na jahti sprejel guvernerja Bahamskih otokov Sir Bede Clifforda s soprogo in sina angleškega kralja Kentskega vojvodo z njegovo soprogo, bivšo grško princeso Marino.

Kentski vojvoda, ki je najmlajši sin angleškega kralja, se mudi na svojem ženitovanjskem potovanju tudi nekaj časa na Bahamskih otokih.

O tem obisku je objavil poročilo predsednik sam v časniku Belu hiši v Biltmore hotelu v Miami. Rooseveltovo poročilo se glasi:

"V spremstvu rušilec Claxton spustili sidra v Cat Cay ob 10 dopoldne. Jahta Nourmahall je tam. Opoldne so se zglasili pri predsedniku guverner Bahamskih otokov Sir Bede Clifford s soprogo v spremstvu Kentskega vojvode in soproga ter Mr. in Mrs. Louis Wasey iz New Yorka, ki je lastnik Cot Cay-a.

"Farragut in Nourmahall nameravata danes popoldne andaljevati pot proti jugu, Claxton se vrne v Miami. Krasno vreme, gladko morje.

Roosevelt, bojna ladja Farragut"

MME. LEBRUN PRIDE V AMERIKI

Pariz, Francija, 28. marca. Soproga francoskega predsednika Lebruna se bo odpeljala v Združene države na največjem parniku sveta "Normandie".

Kot je bilo že poročano, bo pelo newyorško slovensko pevsko društvo "SLOVAN" DNE 3. APRILA od 6. do 6.15 zvečer (vzhodni čas) NA RADIO POSTAJI WEAJ (660 K)

Rojaki, ki bodo slišali program, naj sporoče svoje mnenje "Glasu Naroda". Vsa tozadevna poročila bomo objavili ter jih pozneje v angl. prevodu izročili vodstvu postaje WEAJ.

PRAHZAHTEVA NOVE ŽRTVE

Na tisoče glav goveje živine je poginilo. — Železniški promet je oviran. — Med prebivalstvom divjajo bolezni.

Kansas City, Kans., 28. marca. — Nadloga prahu se je zopet pojavila na osrednjem zapadu. Zopet je umrlo devet oseb. Na opustošenih planjavah je poginilo na tisoče domače živine. Železniški promet je oviran in aeroplani se morajo spuščati na tla.

Prah je pokril skoro isto pokrajino, v kateri je prejšnji teden umrlo deset oseb. Ta pokrajina se nahaja v državah: Nebraska, Kansas, Wyoming, Colorado, Oklahoma in severni del Texasa.

Denver je doživel nepričakovano hud vihar. V petih minutah je bilo nebo zakrito.

V Bači okraju v Coloradu, kjer je za "prašno" pljučnico prejšnji teden umrlo šest oseb, je ozračje zopet postalo neznosno. Mnogo ljudi je obolelo za pljučnico in živina poginja na pašnikih.

Br. Thompson je iz Springfield, Colo., na United Press brzojavil: "Ljudje in živali ne morejo preživeti, ako se vihar nadaljuje".

IZSTOP IZ LIGE NARODOV

Washington, D. C., 27. marca. — Z današnjim dnem preneha biti Japonska članica Lige narodov. Danes pred dvema letoma je Japonska naznanila svoj odstop, ker ji Liga ni odobrila njene osvojitve v Mandžuriji.

Izstop Nemčije iz Lige postane veljaven 14. oktobra. Nemčija je izstopila iz Lige narodov, ker ji Liga ni priznala enakosti v orožju.

Leta 1926 je izstopila iz Lige Costa Rica, ker ji Liga ni hotela priznati omejitve in olajšanja Monroe doktrine. Leta 1928 je izstopila Brazilija, ker ji ni bil dan stalni sedež v Ligi narodov, katerega je mesto nje dobila Nemčija.

Nekaj let se tudi Argentina ni udeleževala Liginih sej, toda ni naznanila svojega izstopa; sedaj pa zopet delavna članica Lige.

Leta 1926 je Španija naznanila svoj odstop, ker ji ni bil dovoljen stalni sedež v svetu Lige narodov, svojo odpoved pa je po dveh letih preklicala.

Mehika, ki je pristopila k Ligi narodov leta 1931, je naznanila svoj odstop takoj prihodnje leto, ker je bila za njo članarina previsoka, toda je v maju 1933 svoj odstop zopet preklicala.

Advertise in
"Glas Naroda"

SPORAZUM MED MALO ANTANTO

Med dr. Benešem in Titulescom vlada popolni sporazum. — Oba upata, da bo mir ohranjen.

Bratislava, Čehoslovaška, 28. marca. — Romunski zunanji minister Nikolaj Titulescu je s svojo soprogo in spremstvom prišel dopoldne iz Beograda v Bratislavo in ga je pozdravil čehoslovaški zunanji minister dr. Edvard Beneš. Oba ministra sta se takoj odpeljala v hotel in velika množica, ki se je zbrala po ulicah, ju je glasno pozdravljala.

Oba ministra sta v hotelu takoj pričela razpravljati o mednarodnem političnem položaju ter sta bila skupaj do poznega večera.

Po končani konferenci je Titulescu javnosti podal naslednjo izjavo:

"Po konferenci z jugoslovanskimi ministrskimi predsednikom in zunanjim ministrom Bogoljubom Jeftićem sem sedaj razpravljal z dr. Benešem. Razpravljala sva o vseh tekočih političnih vprašanjih in sva se prepričala, da imajo države Male antante o njih soglasno mnenje.

"Doktrina Male antante je jasna in neomahljiva in sedaj sem v položaju predložiti naše skupne nazore zapadnim prestolicam. Prepričan sem, da je navzlic resnosti političnega položaja mogoče ohraniti mir. Kar se tiče Male antante, se more njena politika označiti kot služabnica miru, pa tudi kot služabnica pravice".

Dr. Beneš je rekel, da se povsem strinja s Titulescom.

Pozneje sta oba ministra govorila po radiju. Titulescu je rekel, da nobena sila ne more ločiti Čehoslovaške in Romunске. Dr. Beneš pa je rekel, da je Mala antanta tekom zadnjih 16 let s svojim mirnim delovanjem pogosto obvarovala mir.

Titulescu je odpotoval v Pariz, dr. Beneš pa se je vrnil v Prago.

Titulescuova soproga je rekla, da bo svojega moža spremljala v Pariz in London, od koder namerava iti v Moskvo.

Istanbul, Turčija, 28. marca. Po uradnem poročilu je novi bolgarski poslanik Pavlov zagotovil turškemu zunanjemu ministru Tefik Ruždi Arasu, ki je sedaj predsednik sveta Lige narodov, da Bolgarska ne namerava zavreči vojaških določb nevilleške mirovne pogodbe. Ta izjava je zbudila v Angori veliko zadovoljstvo.

WILEY POST BO ZOPET LETEL

Los Angeles, Cal., 27. marca. — Wiley Post bo v kratkem tretjič poskusil skozi stratosfero poleteti do Californije v New York.

DELODAJALCI NAJ BODO POSTAVNO PRISILJENI UVAŽEVATI PRAVICE AMER. DELAVSTVA

WASHINGTON, D. C., 28. marca. — Danes je bilo pred tremi uradi zvezne vlade slišati odločen in preteč glas ameriškega delavstva. NRA, čije obstoj je resno ogrožen, je ponovno slišala o stavki v okrožju mehkega premoga. Če ne bo dosežen v zadnjem hipu sporazum, bo zastavkalo petstotisoč premogarjev.

MUNICIJSKA PREISKAVA V ANGLIJI

Municijske tvrdke so bile v zvezi s častniki. — Bivši vojni minister je imel "posredovalnico za delo".

London, Anglija, 28. marca. Delavski voditelj lord Marley je v nekom svojem govoru obdržal uradnike admiralitete, vojnega in zračnega ministva, da so bili v zvezi s privatnimi municijskimi tvrdkami ter je zahteval večjo oblast za vladno komisijo, ki je pričela s preiskavo municijske industrije.

Lord Marley zahteva, da komisija med drugim preiskuje tudi zadevo bivšega tajnika vojnega ministrstva, generala Sir George Clive.

"Ko je bil v vojnem ministrstvu", je rekel lord Marley, "je imel privatno delavsko posredovalnico za častnike. To je bil tajen urad, na katerega so se obračale municijske tovarne za aktivne častnike, da bi vstopili v njihovo službo kot nadzorniki prodaje orožja in municije.

"Naloga vladne komisije je, da natančno preišče ta privatni urad. V svojih rokah imam seznam častnikov, ki so zavzemali važna mesta v admiraliteti, v vojnem in zračnem ministrstvu, ki so kupovali orožje in municijo, so pozneje pustili svoja mesta in stopili v službo municijskih podjetij z visokimi plačami".

Lord Marley je tudi opozoril na municijsko preiskavo v Washingtonu ter rekel, da je potrebno posvetiti v knjige privatnih municijskih podjetij, kot je Vickers-Armstrong, Ltd. Marley je rekel, da je bil zastopnik Vickers-Armstrong tvrdke A. V. Lander leta 1933 izgnan iz Turčije, ker je hotel vplivati na politiko tuje vlade.

Viscount Halifax je v imenu vlade Marleyu odgovoril, da bo imela komisija popolno oblast, da izvede natančno preiskavo.

"Priznavam", je rekel Halifax, "da bo naša preiskava različna od ameriške, toda morem zagotoviti, da bo šla komisija v svoji razpravi do dna in bo odkrila vse, kar je po-

Pred zborničnim in senatnim odsekom za delavske zadeve so zahtevali zastopniki organiziranega delavstva, naj bo Wagnerjeva predloga čimprej sprejeta. Če se to ne bo v doglednem času zgodilo, bo izbruhnil štrajk v dveh važnih ameriških industrijah in sicer avtomobilski in v industriji gumija.

Pred zborničnim odsekom je nastopil organizator Ameriške Delavske Federacije Francis J. Dillon ter pojasnil položaj v tovarnah za avtomobile in gumije.

— Ford — je izjavil Dillon — ni samo največji blufer in največji delodajalec Amerike, pač pa tudi najbolj nesramen in najbolj grozovit.

Tej izjavi ni nihče ugovarjal.

— Napočil je čas — je nadaljeval Dillon — ko mora kongres uveljaviti postavbe, ki bodo prisilile delodajalce, da bodo uvaževali pravice delavcev in delavke.

Plačilna lestvica za kopače mehkega premoga poteče dne 1. aprila. Premogarji zahtevajo skrajšanje delovnega tedna od 35 do 30 ur, da bo mogoče spraviti na delo več nezaposlenih premogarjev. Dnevna plača, ki znaša po severnih krajih \$5, po južnih krajih pa \$4.60, naj bi bila zvišana za petdeset centov.

Premogovni baroni so zato, da se sedanja plačilna lestvica podaljša za dve leti.

LASTAVICE NABIRAJO VOLNO

Perry, N. Y., 28. marca. — Lastavice so postale tatice volne. Ko je farmer Charles Nestor opazil, da so njegove ovce ne nekaterih mestih plešaste, jih je pazil, da bi dognal vzrok za ta nenavaden pojav. Nekega dne zapazi, kako je jata lastavic priletela nad ovce, so se sedle na hrbte ovac in so jim izpulile volno ter jo odnesle s seboj v gnezda.

trebno. Do sedaj komisija ni imela uspeha, ker se povabljenice priče niso zglasile. Toda v bodoče bo javnost v takih slučajih prišla do svojih lastnih zaključkov. Vlada namerava tej komisiji nuditi vso svojo pomoč".

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
One year in advance	\$7.00
Three months in advance	\$2.00
One month in advance	\$0.50
Subscription Yearly	\$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishaia vsaki dan izvenim nedel in praznikov.
Dopisil brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivašče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3573

RUSIJA JE SPREGOVORILA

Sovjetska Rusija, ki je doslej le od strani gledala priprave v Evropi, katere morajo prej ali slej dovesti do nove vojne, je slednjič pojasnila svoje stališče.

Na predvečer prihoda angleškega delegata stotnika Edlena v Moskvo je objavil znani publicist Karl Radek v oficijelnem glasilu sovjetske vlade članek, v katerem pravi med drugim:

— Bodoča vojna ne bo omenjena samo na Vzhodu. Divjala bo na dveh kontinentih in sicer v ozenlju med Odro in Donavo in Vladivostokom. Ako bo ta vojna izbruhnila, ne bo odločila samo usode Evrope, pač pa tudi usode Azije.

Radek vidi sledečo grupacijo sil: — Madžarska bo napadla Čehoslovaško, in Francija bo morala svoji zaveznici priskočiti na pomoč. Tudi Jugoslavija se bo zapletla v konflikt, kateremu se bo slednjič pridružila tudi Velika Britanija.

Vse rusko časopisje, za katerim je seveda vlada, svari jasno in odločno pred angleško-nemškim kompromisom.

— Nemški fašistični voditelji izjavljajo, da bodo s svojimi fašističnimi tolpmi korakali proti Vzhodu. Njihov cilj je razkosanje Sovjetske Unije.

Hitler upa, da bo Japonska napadla Rusijo z Vzhoda. Vojna v Pacifiku ali v vzhodnem delu Evrope bi odvrnila pozornost drugih držav od Nemčije, vsled česar bi dobila slednja prosto roko.

— Oboroževanje Nemčije pomeni največjo nevarnost za Rusijo. Nemški napad bi zapletel v konflikt vso Evropo in Azijo.

Splošno se domneva, da bodo skušali Rusi prepričati angleškega delegata, da preostaja Angliji in ostalem svetu sploh edina pot: prisiliti Nemčijo k sprejemu vzhodnega varnostnega pakta, kar je dosedaj vedno dosledno zavračala.

Zaenkrat je odvisno od Anglije, da odločno nastopi proti vsemu, kar količakaj ogroža svetovni mir.

— Ako bi Japonska vedela, da ne bo za slučaj vojne dobila od Anglije nobenega posojila, bi živela s Kitajsko in z ostalim svetom v miru. Ako bi Nemčija vedela, da bi je za slučaj vojne ne napadli samo vzhodni in jugovzhodni narodi, pač pa tudi Anglija, bi poskušala na miren način utrditi svoje gospodarsko stališče.

— Sovjetska unija je pripravljena delovati z Anglijo roko v roki. Čelbo pa začela Anglija uganjati drugačno politiko kot jo mi predlagamo, bo povzročila vojaško katastrofo, kakršne se ni videl svet.

Iz Slovenije.

Številke umrljivosti.

Izmed stalno v Ljubljani bivačih je lani umrlo 632 oseb (289 moških in 243 žensk). Umrljivost med Ljubljančani je znašala torej 10,5 na tisoč prebivalcev in prvič po svetovni vojni se je zgodilo, da je število smrti večje od števila rojstev. Razen domačinov je lani umrl v Ljubljani tudi 501 nedomačin, tako da je bilo primerov smrti vsega skupaj 1133.

Samomor ali zločin.

Ves nas srez Gornji grad je razburila novica, da so našli v torek 12. marca na Šetejevem travniku pri Radmirju na neki snreki nedaleč od banovinske ceste, ki drži proti Gornjemu gradu, obelono 19-letno Repičevo Heleno, hčerko najemnice iz Podtera.

Ko so sneli mrtvo žensko z drevesa, so se začele govorice, da bržkone ne gre za samomor, temveč za utesnjenost, ki je svoje prste vmes neki mladenič, ki je imel z Repičevo ljubavno razmerje. Ta je po lastni izjavi bila z njim noseča. Razne okoliščine, med njimi ta, da se je obešenka s koleni skoraj dotikala tal, so zbujale sum, da se mladenka ni sama obesila. Pojavil se je neki moški, ki je izpovedal, da je pokojnica nekaj dni prej dala njemu prečitati pismo svojega ljubimca, ker sama ni znala čitati. V pismu jo je ljubimec povabil za nedeljo 10. marca zvečer na sestanek pri tako zvanih Cigoneih v neposredni bližini Šetejevega travnika, češ da ji bo dal denar, da bo lahko šla rodit v bolnišnico. V pismu je bilo nadalje zapisano, da naj mladenka nikomur o tem sestanku ne pripoveduje, ker ne sme nihče vedeti, da se snideta ta večer. Zglasilo se je tudi že ves oseb, ki so videli v nedeljo zvečer Repičevo v bližini Šetejevega travnika.

Tragična smrt skrbnega posestnika.

Posestnik Janez Juvan s Puše pod Polšnikom se je podal te dni v dolini Pasjek po opravkih. Njegova žena pa je šla v Zagorje in sta se ločila na Klevišah. V dolini je Juvan postal slabo in ko se je sklonil k potoku, da bi si ohladil čelo, je izgubil zavest in padel v vodo. Ko so ga našli neki okoliščani, je bil že mrtev. Proti večeru se je vrnila domov njegova žena, ki jo je vest o tragični smrti moža tako pretresla, da se je onesvestila.

Poizkus samomora.

Te dni se je mudil v Radečah 27-letni mladenič Fr. Mulej iz Štor. Obiskati je hotel

svojega tovariša Alojzija Zakovška, mesarskega pomočnika pri Kuku v Radečah. Ker ga ni bilo doma se je vrnil peš na Zidani most, da se vrne v Celje. Ker pa je zamudil vlak, se je vrnil v Radeče. Popoldne je dobil tovariša, s katerim sta obiskala nekaj gostiln. Zvečer se je Mulej vračal na postajo na Zidanem mostu. Stopivši v kupe je nenadno potegnil iz žepa samokres in se ustrelil v srce. Nezvesteža so prenesli v Ljubljanski vlak, odkoder so ga spravili v bolnišnico. Rana menda ni smrtonosna. Vzrok obupa je menda nesrečna ljubezen.

Skalo sta minirala.

Na kirurški oddelku občne bolnišnice so pripeljali iz Mišjega dola pri Velikem gabru mlada dva brata Miklavčiča, Janeza in Antona, ki sta z dinamitom lomila skala v bregu,

NEWYORŠKI PABERKI

Kdo bi mislil, da bo to nedeljo, 31. marca, tri tedne že Velika noč! V naši naselbini je bilo sedaj vse bolj mirno in tiho. Toda društvo "Slovan" prekine ta mir in to tiho, ker otvori sezono iger. Ker je Mr. Vinko Končan še v bolnišnici, je društvo "Slovan" v zadregi. Kakor sem bral v vabilih, je imel igrati Mr. Končan glavno vlogo v igri "Hlaeni gumbi", katero je prevzel in se naglo naučil Mr. Vinko Ovc.

Pri tej igri so pa tudi vpregli sestro društvenega tajnika, Miss Frances Svet, ki je pred nedavnim prišla iz Evrope. Pravijo, da so importirane stvari najboljše!

Mr. Joe Paulin je ta teden z največjim veseljem sprejel svojo hčerko Mary, ki je prišla iz Jugoslavije. Vozila se je štirinajst dni s parnikom "Triste" in je imela lepo vožnjo. Pripoveduje, da gre v starem kraju precej slabo in bi marsikdo rad šel kam drugam, ko bi le mogel.

V listu "Enakopravnost" sem zapazil napako v poročilu glede "Slovanovega" petja na radio to sredo. Poroča, da poje "Slovan" na radio postaji WEAK, namesto WEAF.

Mr. Frank Mihelič iz Ridgewooda ima svoj radio program vsako nedeljo na postaji WWRL od 5.30 do 6 zvečer, kjer oglašuje svoje podjetje New Ridgewood Palm Garden. Mr. Mihelič je do sedaj edini Slovenec, ki stalno oglašuje enkrat na teden.

Škoda, da ni Mr. Anthony Šabec iz Barberton, Ohio, pravočasno pisal o petju zbora "Javornik", da bi ga tudi mi v New Yorku mogli poslušati, ako bi bilo mogoče. Tudi jaz želim Miss Alice Bombač mnogo uspeha, kakor poroča dopisnik, da ga je imela zadnjič. Pa ga bo imela, ako bodo pevci z njo tudi za naprej tako sodelovali.

Drugi torek, 2. aprila, se revanžiramo kegljači z Osme proti "Knights of Trinity" v Ridgewood Grove. Mr. Adolf

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

pa se jima je naboj prežgodaj užgal in sta obadva odnesla nevarne poškodbe po obrazu in rokah. — Klovnišah pri Polšniku se je 9 mesecev stari Matildi Tobronkovi, bajtarjevi hčerki, zvrnil lonce vrele vode po obrazu in rokah, da so jo vso oparjeno prinesli v Ljubljano. — Iz Gabrja pri Grosupljem pa so pripeljali v bolnišnico 31-letnega posestnika Franca Zabukoveca, ki je v gozdu drvaril, pa se je bukev podrla nanj in mu poškodovala desno ramo in desno nogo.

ZA OČETOVSTVO SE PULIJO

Mesto Mikulov na Moravskem ima te dni nenavadno senzacijo. Pred okrajnim sodiščem se vrši razprava, za katero izid se zanima vse mesto. Mlada uradnica je nedavno rodila deklico in sedaj se vrši razprava glede priznanja očetovstva. Znano je iz tisočev primerov, da se običajno vsakdo, ki ga sodišče prime zaradi očetovstva, obupno brani te časti. V danem primeru pa je zadeva baš nasprotna. Trije mladeniči se pulijo za naslov očeta in vsakdo zahteva, naj ga sodišče spozna vrednega te časti. Mlada mati je namreč zelo lepa in vsi trije so vanjo zaljubljeni. Vsi trije so prostovoljno prispevali k bolniškim stroškom, vsi trije tudi prosijo za njeno roko. Mladenka je izjavila, da bo vzela za moža onega, ki ga sodišče prizna za očeta. Eden izmed teh navdušenih zakonskih kandidatov je uradnik, tovariš mlade matere, drugi je trgovec, tretji pa študira pravo in je sin premožnega notarja v Mikulovu. Seveda je sodišče v zadregi, saj je težko določiti, kdo je v resnici oče. Ker ni drugega izhoda, bodo napravili krvno preiskavo, na podlagi njenega rezultata pa bodo ugotovili, kdo je v resnici oče.

RIBIŠKA TRAGEDIJA

Iz Rige poročajo o tragediji 26 estonskih ribičev z otoka Oesla. Ribiči so se odpravili na lov mrožev ter jih je na odprtem morju zalotil vihar, ki jih je gnal daleč proč od nabrežja severne Kurške. Samo četvorici se je posrečilo, da so se rešili in obvestili pristaniška oblastva o usodi nesrečnih tovarišev, katerim so poslali na pomoč dva ledolomilca. Po več dneh brezuspešnega iskanja so iskanci našli na skupino popolnoma izčrpanih ribičev, ki so povedali, da je vihar odgnal njih tovariše naznan kam. Tudi oni so bili že pripravljeni na smrt, ker jih je burja zanesla do Vzhodne Prusije, kjer jim je pošlo gorivo, tako da so morali razviti jadra. Nesrečnike so morali izročiti v zdravniško oskrbo in so jih začasnoma oddali v palniško bolnišnico.

Verbič se je tudi pridružil našemu klubu.

Mr. Joe Rovtar iz Glendale je postal oče osem in pol funta težkega fanta. Mati Minika, roj. Hren, iz Ridgewooda, je zdrava. Mr. Joe Schneller iz Irving Avenue v Broklynu pa bo postal to nedeljo svojega devetega otroka h krstu. Čestitamo!

Na slepiču je bil operiran 18. letni Mr. George Hribar v bolnišnici na 2. Ave v New Yorku. To je v tem mesecu že tretji slučaj med našimi rojaki in — hvala Bogu — se je tudi ta operacija dobro posrečila.

Na Četno nedeljo bomo na Osmi cesti gledali film "Kristus", ki predstavlja Kristusovo življenje. Zanimanje v naselbini je precejšnje, ker je to nekaj novega. Posamezne scene bo spremljal cerkveni pevski zbor s primernimi pesmimi cerkvenega leta.

Jerry W. Koprivšek, Jr.

DELO DOBE

šivalke ženskih slamičkov. — Dobra plača.

Toni Hats, Inc.,
596 Broadway, New York, N. Y.
(2x 29,30)

Za Velikonoč

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$24.50	Lir 300
\$12.—	Din. 500	\$38.20	Lir 500
\$23.85	Din. 1000	\$76.—	Lir 1000
\$47.50	Din. 2000	\$152.—	Lir 2000
		\$263.—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.—	morate poslati	\$ 5.75
\$10.—	"	\$10.85
\$15.—	"	\$16.—
\$20.—	"	\$21.—
\$25.—	"	\$26.—
\$30.—	"	\$31.50

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.
Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Tisto o Ribničanu menda veste, ki je imel konja, da sta ga bila sama kost in koža. Vsa rebra si lahko prešel na njem.

— Oče — so ga vprašali nekoč — zakaj je pa vaš konj tako suh?

— I, zato je suh, ker nima sreče, — je odvrnil Ribničan.

— Kako, da nima sreče?

— Vsakokrat, ko prideva do oštarije, potegnem krajcar iz žepa in pravim Sivec: — Vidiš, Sivec, to je krajcar. Na tej plati je glava, na drugi plati je pa cifra. Zdaj bom vrzel krajcar v zrak. Če se bo na glavo obrnil, bom tebi kupil polič ovsa, če se bo pa na cifro obrnil, bom kupil sebi polič vina. Meni samemu se čudno zdi, da se zadnja dve meseca krajcar vedno na cifro obrača. Res ne morem pomagati, če Sivec nima sreče.

*
Vidite, takle je pa današnji svet:

Sedemnajstletna frklja je prišla navsezgodaj k svoji prijateljici rekoč:

— Veš kaj, poročila sem se. Skrivaj sem se poročila. Zdaj tega še nihče ne ve razen mene in tebe.

— No, nikar ne reci — jo je zavrnila prijateljica — da razen tebe in mene nihče ne ve. Tvoj mož bo vendarle vedel, da se je poročil s teboj.

— Ne, tudi on ne ve. Toda povedala mu bom, ko se bo iztrgnil.

*
Ženske so res ljubeznjive. O, sama ljubeznjivost in dobrota jih je.

Nekoč je bil taki-le sladki ženi mož zbolel, tako hudo zbolel, da so poklicali dohtarja in gospoda. Šele po treh dneh se mu je obrnilo na bolje. Zdravnik ga je pregledal in rekel, da je najhujše prestano, ženi je pa naročil, naj mu kaj dobrega in močnega skuha.

Šla je kupit debelo kokoš in mu je skuhala kurjo juho.

— Na — mu je rekla — kurjo juho sem ti skuhala. Kar lepo pojel.

— Ne morem — je odvrnil bolnik — res ne morem.

Čiste juhe namreč ni mogel jesti za ves svet.

— Pa bi že vsaj malo pokušil.

— Ne morem. Veš, da ne morem. Saj veš, da nisem še nikdar jedel čiste kurje juhe.

— Ja, kaj pa bo? — se je razjezila. — Torej je res ne boš?

— Res ne. Ne morem in ne morem.

— Ne morem pomagati mu je rekla tolažnica. — Veš kaj, bom pa dva jajčka notri ubila in bom sama juho pojedla. Tako dobroto bi bilo pa res škoda stran metati.

*
Dasi večkrat napišem kaj o Domžalcih, me je samo enkrat zanesla pot v tiste kraje.

Edinole v Mengšu sem bil, kar pa nič ne pomeni.

Rad jih poslušam, ko drug drugega povzdigujejo ali ponižujejo, kakor pač nanese.

O Ihancih, ki se smatrajo za nekaj več, mi je naprimer prav korajžen Trzinec: — Ah, ja, kaj bodo Ihanci. Ali veš, kaj so Ihanci, ali veš kakšni so? Šest Ihancev se je nekoč na ovsnih plevi vozilo preko Bistrice. Ko so bili sredi vode, je priplavala za njimi Maganova psica "Muffi" in sedla na pleva. Pleva je zajela vodo in vseh šest Ihancev je utonilo. No, zdaj pa veš, kakšni so.

To sem slišal in zapisal. Če je kdo prizadet, naj se znese nad trzinskim rojakom.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vse naše dolgoletne skušnje vam damo zato najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbimo, da je potovanje udobno in hitro. Zato se skupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi pranje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in sanotavljamo vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
New York City.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LIKOVIC JOZA:

PRED POMLADJO

Zemlja se je nenadno zgani-
la; čudovito predpomladno
drhtenje je prevzelo vse stvar-
stvo. Že nekaj noči so gorele
bele zvezde nizko nad Barjem;
bile so podobne osteklenim
solzam, ki so pripolzele z ne-
vidnega obličja; njihovo ži-
vahno utripanje je naznanjalo
svetlejšo večere. Nekje v osr-
čju zamrznjenih jaskov in za-
kotelj so se trgali že od sv.
Valešina dalje proseči glasovi;
gluha, zamrznjena jezerišča je
objel predpomladni dih, ki je
zvalil tudi mene v pričakujo-
če stvarstvo. Bil je jasen več-
er, dokaj rezen, toda vendar
poln suševne miline. Potrkal
sem pri starem čolnarju na
Šivčevem brodu, da bi odrini-
la po Ljubljani k zamrznje-
nim jezerskim okencem, kjer
bi oprezovala za žerjavi, ki so
se odpravljali na zlotišče v
Krimu, ter prisluskovala, ka-
ko poka led na velikih mlakah.
Votlo hrstenje odjenjajočega
in pokajočega ledu me je od
nekaj navdajalo z groznica-
vim občutkom, kakor bi se po-
dirale rakve v mrtvaški veži.

Ko je pripravil stari Žulj-
nar čoln in preizkušal razsu-
šene stremenice, če bodo vzdr-
žale potegljaje vesel, sem stop-
il na nepožgani gricek in zrl
preko pustinske planjave. Ti-
sočero svetlih okene je bilo od-
prtih v kraljestvu sv. Treh
kraljev, od Ljubljanskega vr-
ha do Grede kraj rakiških se-
nožeti nazaj do Lica so se vr-
stile neštevilne redi oblakov,
ki so bile podobne belim stop-
nišcem, vodečim v krimske le-
denice in izanske zavode. Vse
stvarstvo se mi je zdelo dro-
ben odsev davečih božjih
dani, ki se bodo to noč dotak-
nile zemlje in človeških sre-
srečnih in strtilih. Še malo, pa
bo pribučal vihravi jug preko
Meniške, poln zdravja in ve-
drih upov; razbil bo poslednje
ledene oklepe, ki bodo z votlim
hresčanjem odjenjavali. Belo
sonce je razvnelo kose, da bo-
do poskusili nove vrtuljke in
naprave. Še nekaj jutro z ognje-
nimi zarjami, še nekaj krikov
poslovljajočih s čerjavov,
obrazi štiridesetih mučnikov
se bodo zjasnili, zemlja bo za-
dišala, vsa spočita in okrašana
s šopi piskavčkov, zvončkov in
belie!

"No pa odriniva v božjem
imeni," me je zdrnil čolnar
Žuljnar in mi odkazal prostor
v zaočju čolna. Vešče je po-
tegnil z veslom po nevidno

polzeči, skoro negibni vodni
gladini, ki se je ob obrežju
lahno parila. V goščavi se je
splašila sosenska vodnih ptic in
z neznanim prhutanjem odle-
tela na poplavljenе zaloke.
"Voda me prijema dovolj, je
še vedno nekam trda in ne ma-
ra lesa," je odmajeval čolnar
in zasukal čoln na globoko.
Med vožnjo sva molčala, sta-
rec se je zatopil v svoje misli
in valove, ki so vstajali izpod
vesel. Nekje se je oglašal za-
poznal stržek in ponavljal svoj
enostavni: kič, kič... Pri ma-
lem strženu sva zavila v loški
graben; bil je močno preplav-
ljen, rakitovje se je lahno po-
zibavalo v dolgih valih, ki so
polzeli iz poplavljenih bar-
skih leh. Pred nama se je raz-
prostiralo široko jezerišče, ki
je naraslo zaradi nastopajočih
poplavi. Okoli grbastih vrh so
se držali kosi ledenih grud, ki
jih še ni zlizala prigravica;
debelejše grude so bile podob-
ne košenim licem mrličev, ki
jih je načela trohoba in osli-
nila z vlažnim leskom.

Pri nekaj jelšah sva pri-
stala, zagnala čoln v grmače
in poiskala pot preko trdine;
za zapuščeni lehi so štrleli o-
stanki počrnelih sončnic in zel-
natih štorčkov, ki so ozvenjali
mimljivost stvarstva. Za mejo
so razkazovale breze svojo po-
mlajeno, belo polt. Do žerjav-
ov in kozic nisva mogla. Pre-
ko jase se je prelivala bistra
vodeča, ki se je nabirala iz ne-
znatnih hudourniških grl. Vod-
ni curki so se prehitevali in
kopičili. Izza gub omrznjene
ruševine in mrtvičaste zemlje
so vrele nove vode, podobne
debelim svaljkom, ki so se po-
lagoma zgubljali v mirni vodni
gladini. Za gosto preraščenim
šotnim hrbiščem pa se je ne-
prestano lomil led, bil je po-
doben mrliču, ki se poslednji-
krat dvigne; kosti se bolesto-
no lomijo, oči se zapro, nato pa
se začne presnavljanje in po-
ratek v večno pomlad...

Ko sva se vračala, je od stop-
inje do stopinje naraščal
mrak, ki se je spet spreminjal
v modrikasto svetlobo; ta je
polzela izza meglene gube, ki
se je nabirala nad reko. Tanek
krajec, ves bel, srečen in po-
mladanski, se je dvignil izza
Srobotnika; na žalostni gori
se je oglašil veliki bronasti
brat; ko so otrpnile njegove
blagoslovljene ustnice, je legla
tišina na poplavljenе lehe. Vse
je bilo pokojno in pogreznjeno

vase. Samo iz daljave je odme-
valo hrstenje in treskanje lo-
mečih se ledenih skladov. Čoln
je zlagoma polzel po grabnu;
Žuljnar si je prižgal pipo in
se razvnel —

Bilo je neko noč po sv. Va-
lentinu. Zvečer sem zgodaj
zapahnil dver; rajnka žena,
Bog ji daj dobro, je kmalu
legla; v križ ji je stopilo, ko je
zlagala šoto v kope. Mene je
nekoliko prevzelo sonce, ker
sem zunaj ves dan naravnal
trtno vitje za stremenice v
čolnu, ki so se zgulile. Lino
sem pustil priprto, morda bo
klical kdo od Goricevcev, ko
pjde po ščke ali pa na goro.
Biti je moralo okoli polnoči, ko
me je prebudilo proseči krka-
nje. Pogledal sem skozi lino;
nad vodo so se zbiralе tanke so-
parice, v Trebevniku je bučal
jug. Po Barju je pa hrstelo in
pokalo, zdaj votla in obupajo-
če, zdaj žugajoče in grozeče.
Led je odjenjavil! Zvezde ni-
so sijale, noč je bila brez svet-
lobe, pa tudi brez trde teme.
Sčemeče somračje je ležalo
povsod. Ogrnil sem se in na-
taknil ovčje ančuhe; poiskal
sem vodno kljuko za odiranje
čolna. Toda na konju nisem na-
letel na nikogar. Stopil sem k
čolnu, od koder se je kradlo
trkanje. Tudi tam nisem našel
nikogar! Trkanje je prihaja-
lo prav iz vodne gladine. Do-
tipal sem se do konca čolna in
pogledal čez nadevek... Pred
menoj se je belila precejšnja
ledena plošča, ki so jo prinesle
vode od bogve kod; zadela je
ob čoln, ki jo je zaviral, da bi
mogla splavati dalje, ampak je
butala ob boko. Dvakrat sem
dobro pogledal, kaj oklepa led!
Nato me je spreletela mrazča
groza, vroč pot me je oblił, ko
maj sem zbral toliko moči, da
sem dvignil drog. Sredi ledene
plošče je ležala mlada ženska;
bila je mrtva, njeno truplo je
bilo vklejano med ledene grude!
Roke je imela zvite pod ži-
votom, noge so se zaplele v
zmrznjeno štrajo; glava je bila
potegnjena nazaj, usta priprta,
običje obtolčeno, lasje razku-
štrani... Skočil sem po svetil-
ko in kavelj, da bi spravil mr-
liča na brod. Ko sem opravil
težavno delo, me je prevzel ne-
popisen strah. Vsak las je imel
potno kapljico! Postavil sem
luč k mrličevi glavi in se uma-
nil.

Komaj sem pričakal jutra-
nje zarjo, ki se nikakor ni ho-
tela zaznati nad Srobotnikom.
Žene nisem hotel buditi, da se
ne bi prestrašila. Ure so se
vlekale kakor dnevi po sv. Bar-
bari, ko ne najde sonce poti na
Barje. Zdelo se mi je, da je
vsa narava povezana s tem
mrličem. Čul sem zategle plju-
ske, skrivnostni lom pokajočih
ledenih skladov, sleherni zdr-
ziljaj me je vznemiril. Zjutraj
sem spoznal v mrliču dekle
Nano, tisto neugnano Nano!
Služila je na marofu, samogonj
in greh med hlapeci, ki so se
tepli zaradi nje. Da je le uda-
rila z nogo po podu, pa je za-
vrela kri; oglašil se je harmo-
nikaš Luket, razigrala so se sr-
ca, še stari so se razmaknili
za pečjo in se naslajali nad
njenim brhkim životom. Kadar
so meli proso, ali ličkali, v
jesenskih kvatrlih, ko se sha-
jajo sosenske k bedenju za verne
dneve v včah, nikjer ni manj-
kala Nana. Vsi so bili njeni, z
vsemi se je igrala, materje so
svarile svoje sinove pred njo.
Hlapeci z marofa so prišli po
njo, obložili njeno truplo z

Iz Jugoslavije.

Zdravnik je s svojo krvjo rešil
bolnico.

Beograjski listi v zadnjih
dneh mnogo razpravljajo o
vprašanju, na kak način bi se
dalo izvesti, da bi bila tudi
revnim bolnikom v potrebi
transfuzija krvi na razpolago.
Tudi beograjske bolnišnice
imajo v svoji evidenci mnogo
ljudi, ki dajejo svojo kri na
razpolago za transfuzije, kri-
pa morajo plačevati pacienti
sami. V mnogih primerih pre-
možnejši pacienti sami izbere-
jo osebo, čije kri bo pretočena
v njihove žile. V nujnih prime-
rih se izvršujejo transfuzije
krvi tudi na stroške bolniške
uprave, zgodi pa se vendarle
večkrat, da krvi ni na razpo-
lago.

Za razpravljanje o tej važni
zadevi je dala povod požrtvo-
valnost mladega zdravnika, ki
je s svojo krvjo rešil revno bo-
lnico. Pred kratkim so pripel-
jali v bolnišnico mlado kme-
tico iz Žurkova, Zagorko Ata-
naskovičev. Bila je v blago-
slovljenem stanu v osmem me-
secu, a je neprestano krvave-
la, tako da je bila potrebna hi-
tra operacija. Za takojšnjo o-
peracijo pa se niso mogli od-
ločiti, ker se jim je bolnica za-
radi velike izgube krvi zdela
preslaba. Ker pa je kar očitno
pojemala, jo je zdravnik
vendarle operiral in se je ope-
racija popolnoma posrečila.
Toda po operaciji je bolnica
začela ugašati. Izguba krvi je
bila prevelika. Bila je nujno
potrebna transfuzija. A od kod
naj bi se dobila kri, ker je bila
nedejla in se tudi stalni dajal-
ci krvi niso oglašali. Ponudila
se je bolniška strežnica. Ker pa
je bolnica tudi po tej pomo-
či še vedno slabela in je bilo
očito, da ji je treba še več kr-
vi, ni zdravnik, ki jo je bil ope-
riral in izvršil tudi prvo trans-
fuzijo, prav nič pomišljal, tem-
več je pretočil še 400 gramov
svoje lastne krvi v njene žile.
Bolnica, ki je bila prej že bolj
podobna mrliču kakor pa žive-
mu bitju, je kmalu odprla oči
in izpregovorila. Požrtvoval-
nost zdravnika jo je rešila.

zgodnjim cvetjem in odrinili.
Pogrešili so jo neko noč, ko se
je odpravila plesat na staro
šrangro. Morda jo je zmotila
prepuštna večer, ali jo je zme-
del predpomladni vetrič, morda
je zgrešila bližnjico, da je
omahnula v kakšno jezersko o-
kence, kjer je utonila in zm-
rnila. Hudournik jo je dvignil
in vrgeł na poplavljen leho,
od koder jo je splavil jačji tok
nizdol... Kadar zabučil jug v
Meniški in se trgajo grude ter
plavajo po vodi kakor odtrga-
ni udje pozabljenega telesa, te-
daj se spominim te strašne pol-
noči in mrličevega trkanja —

Čoln je komaj drsel po Ljub-
ljani; dimi tobaka so se raz-
puščali v široke kroge, ki so
ginili v vlažnem ozračju kakor
djavne zgodbe z Barja.

To so čudovite predpomla-
dne noči sredi jezerišč in po-
plavljenih samot! Gluhe in sive
noči, pa spet polne hrepenečih
klincev in zvezdnih utrinkov.
Iz hladnih ledin vstajajo tu-
robne slutnje, žalobni vzdihla-
ji se kradejo iz nepristopnih
jezerišč, kjer se vežejo mrako-
vi in samoti ter si obljudajo
pod brezami večno zvestobo.
Nekje trepete bela senca. —
Morda so talni tokovi dvigni-
li truplo nenajdenega utop-
ljenca. Bel obraz se je posled-
nji krat pojavil in vzdudil gro-
zo. Že je bilo zaznati zmalenič-
ni obraz mrliča, gube razmočene-
ga obličja... ko se je spet lju-
bosumno strnila vodna gladina
in zadušila poslednjo sled, ki
jo je povil potalni tok, hiteč v
predpomladno noč.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Znanstveni in
Poučni Spisi

- AHN'S NEW AMERICAN INTERPRETER. —
Trda vez. 279 strani. Cena 1.40
Učna knjiga za Nemce in za one, ki so nem-
ščine zmožni.
- AMERIKA IN AMERIKANCI. Spisal Rev. J.
M. Trunk. 608 strani. Trda vez. Cena 5.—
Opis posameznih držav; priseljevanje Slo-
vencev; njihova društva in druge narodne
ustanove. Bogato ilustrirano.
- ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO. Sestavlil dr.
F. J. Kern. Vezano. Cena 2.—
- BURSKA VOJSKA. 95 strani. Cena 40
BALKANSKO TURŠKA VOJNA. 181 str. Cena 80
BONTON. 280 strani. Cena 1.50
Knjiga o lepem vedenju, govorjenju in obla-
čenju v zasebnem življenju.
- BODOČI DRŽAVLJANI naj naročijo knjico —
"How to become a citizen of the United
States". Cena 25
- BREZPOSELNOSTI IN PROBLEMI SKRBEŠTVA
ZA BREZPOSELNE. 75 strani. Cena 35
- BOJ NALEZLJIVIM BOLEZNIM. Spisal dr. Jos.
Ticar. 155 strani. Cena 75
Opis važnih kužnih bolezni z navodili za
nogo bolnikov. S slikami.
- CERKNIŠKO JEZERO IN OKOLICA. Spisal
M. Kabaj. Trda vez. 75 strani. Cena 1.20
V knjigi je 21 slik in en zemljevid. Zgodovi-
na in pripovedke o naravnem čudu, kakršnih
je le malo na svetu.
- DENAR. Spisal dr. Karl Engliš. 236 strani. Cena 80
Denarni problem je zelo zapleten in težaven
in ga ni mogoče storiti vsakomur jasnega.
Pisatelj, ki je znan česki narodno-gospodarski
strokovnjak, je razširil svoje delo tako,
da bo služilo slehernemu kot orientacijski spis
o denarju.
- DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK. Spisal Franjo Dol-
ar. S slikami. 278 strani. Cena 1.25
- DOMAČI VRT. Spisal M. Humeč. 234 str. Cena 1.20
Splošno vrtarstvo; posebno vrtnarstvo; sad-
no drevje; kako vrti krasimo; navodila za
sodne rastline. 102 slike.
- DOMAČI ZDRAVNIK. Spisal S. Kneip. 240 str.
Trda vez. Cena 1.50 Broš. cena 1.25
Navodila slovitega župnika, ki je zdravljal naj-
različnejše bolezni z navadnimi pripomočki.
Opis bolezni. Slike.
- GOVEDOREJ. Spisal R. Legvart. 143 strani.
S slikami. Cena 1.50
- GOSPODINSTVO. Spisala S. M. Purgaj. S sli-
kami. 296 strani. Cena 1.20
Knjiga se odlikuje po svoji izbrani vsebini in
veliki koristi, ki jo nudi ženam in dekletom
v vseh vprašanjih gospodinstva.
- GOSTILNE V STARI LJUBLJANI. 51 strani. Cena 60
Podroben opis starih ljubljanskih gostiln,
s katerimi je v gotovi meri zvezana zgodov-
ina slovenske prestolice.
- GRŠKA MITOLOGIJA. 311 strani. Cena 1.—
Opis božanstev, v katero so verovali stari
Grki.
- IZ TAJNOSTI PRIRODE. 83 strani. Cena 50
Poljudni spisi o naravoslovju in zvezdznost-
stvu.
- IZBRANI SPISI ZA MLADINO. Spisal Franc
Lestvik. 220 strani. Cena 90
JUGOSLAVIJA. Spisal Anton Melik. Prvi in dru-
gi del obsejata 321 strani.
Cena: I. Del 80... II. Del
Zemljepisni pregled; natančni podatki o pre-
bivalstvu, gorah, rekah, poljedelstvu.
- KRATKA SRBSKA GRAMATIKA. 68 strani... 30
- KRATKA ZGODOVINA SLOVENCEV, HRVA-
TOV IN SRBOV. 95 strani. Cena 30
- KNJIGA O LEPEM VEDENJU. (Urban.) Vez. 1.25
- KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU. 111 str. 50
- KUBIČNA RAČUNICA. Trda vez. 144 str. Cena 75
Navodila za izračunavanje okroglega, rezane-
ga in tesnega lesa.
- LEVSTIKOVI IZBRANI SPISI, poezije. 306 str.
Cena 70
- LEVSTIKOVI IZBRANI SPISI. 332 strani. Cena 70
V teh treh knjigah je zbrano vse knjižno
delo našega velikega kritika, pesnika, pisate-
lja in jezikoslovca.
- LIBERALIZEM. Spisal V. Hobhouse. 126 str.
Politična študija, ki nazorno prikazuje smer-
nice nekoč tako važne angleške politične
stranke.
- MISTERIJ DUŠE. Spisal dr. Franc Goesti. —
275 strani. Cena 1.—
Razprava o blaznosti in posledicah pijanče-
vanja.
- MATERIJA IN ENERGIJA. Spisal dr. Lavo Čer-
mej. S slikami. 190 strani. Cena 1.25
Nauk o atomih, molekulah in elektronih. Po-
ljudno pisana razprava o izsledkih moderne
znanosti.
- MLEKARSTVO. Spisal Anton Pevc. S slikami.
108 strani. Cena 1.—
Knjiga za mlekarje in ljubitelje mlekarstva
sploh.
- NASVETI ZA HIŠO IN DOM. 410 strani. Cena 1.—
Ta knjiga nudi nasvete, kako ravnati v raz-
nih vprašanjih in neprilikah, ki se dnevno
pojavljajo v delokrogu gospodarja in gospo-
dinje in je torej res svetovalec v vsakem
domu.
- NAROD, KI IZUMIRA. 101 strani. Cena 40
Poljuden opis najsevernejšega naroda na svetu,
njegovega jezika in navade.
- NAJVEČJI SPISOVNIK. 150 strani. Cena 25
Knjiga vsebuje veliko zbirko ljubavnih in
ženitnih pism.
- NAŠA PRVA KNJIGA. Spisal Pavel Flere. 60
strani. Trda vez. Cena 75
To je nekak slovenski abecednik, sestavljen
po vzoru ameriških učnih knjig. S slikami.
Primereno za otroke, katere hočete naučiti
slovenskega pravopisa.
- NOVA VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA
291 strani. Cena 1.50
To je najpopolnejša sanjska knjiga, sestav-
ljena po najboljših arabskih in egiptovskih
virih. S slikami.
- OJAČEN BETON. 123 strani. Vezano. Cena... 50
Učna knjiga s slikami za stavbne obrtnike.
- OB 50-LETNICI DR. JANEZA EV. KREKA —
94 strani. Cena 25
Napisano v spomin možu, ki je prvi med na-
mi uspešno propagiral veliko idejo jugo-
slavnanstva.
- OD ORHIDA DO BITOLJE. 168 strani. Cena 70
Zanimiv potopis s slikami tistih krajev naše
stare domovine, ki so Slovincem le malo
znani.
- OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 258 strani. Vez... 2.50
Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbno,
umetno in strojno ključavničarstvo ter zele-
zoličarstvo.
- ODKRITJE AMERIKE, spisal H. MAJAR. Trije
deli: 162, 141, 133 strani. Cena mekko vez. 50
Cena vezane 60
Poljuden in natančen opis odkritja novega
sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter
je sestavljen po najboljših virih.
- PEROTNINARSTVO. Spisal A. Silvenik. 174 str.
Cena 1.50
Članke o boleznih in razvadah perotnine
pojasnjujejo zanimive slike.
- PO GORAH IN DOLINAH. Spisal Pavel Kunaver
197 strani. Cena 80
V knjigi so opisane lepote naše slovenske
domovine. Krase jo krasne slike naših naj-
lepših krajev.
- PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str... 75
Priročna knjžica, ki vsebuje vse, kar je pri
nakupu in prodaji potrebno.
- PRAVILA ZA OLIKO. 142 strani. Cena 65
Navetli in navodila, kako se je treba obnaša-
ti v družbi.
- PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE
Spisal dr. F. Veber. 341 strani. Cena 70
Knjigo toplo priporočamo vsakomur, ki se
hoče seznaniti z glavnimi črtami sodobne
filozofije.
- PSIHIČNE MOTNJE NA ALKOHOLSKI POD-
LAGI. Spisal Ivan Rohdla. 183 strani. Cena 75
Strokovnjska razprava o posledicah prebi-
lega zauživanja alkohola.
- RUSKI REALIZEM. Spisal dr. Ivan Prijatelj. 413 strani. Cena 1.50
V knjigi so opisani predhodniki in idejni ute-
meljitelji te svojevrstne ruske struje.
- RADIO. 244 strani. Cena 1.75
Kdor se zanima za radio aparate, ne more te
knjige pogrešati. Spisal jo je strokovnjak,
profesor Andree. S slikami.
- RAČUNAR. 266 strani. Vezano. Cena 75
S pomočjo te knjige vam je mogoče naglo iz-
računati obresti od pol odstotka do dvanaj-
stih odstotkov. Vsebuje tudi dodatek o me-
ri in teži.
- STANLEY V AFRIKI. 122 strani. Cena 50
Doživljaji slavnega raziskovalca, ki je prvi
raziskal "črni kontinent".
- SPOMINI. (Spisal Jože Lavtžar.) 243 strani.
Cena 1.50
V tej knjigi obuja naš znani potopilec župnik
Lavtžar spomine na svoja brezštevilna po-
tovanja.
- SVETO PISMO STAREGA IN NOVEGA ZA-
KONA. 799 in 233 strani. Trda vez. Cena 3.—
- SADNO VINO IN SADIJEVEČ. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN-
SLOVAR. 148 strani. Cena 90
- SADJE V GOSPODINSTVU. Spisal M. Humeč.
128 strani. S slikami. Cena 40
Navod. kako ga izdelujemo in kako z njim
ravnamo, da dobimo okusno in stanovitno pi-
jačo.
- SLOV.-ANGLEŠKI IN

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

61

— Pes je izgubljen, izgubljen! — stoka Hajmo. Vsi se zamajejo v čolnu. Čoln je zadel ob korenino, ki je ležala na dnu vode. In še ko se čoln maje, skoči Hajmo iz čolna.

— Hajmo, ali si ob pamet? — kriči gospod Henrik; njegove roke ne dosežejo več lovca. — Nazaj, Hajmo! Naj pes pogine! Nazaj!

Hajmo ne sliši; vsled razburjenja in skrbi za psa je postal gluhi. Z lesketajočim nožem v dvignjeni roki se vrže po šumeči vodi proti medvedu. Predno ga Hajmo doseže, se je zver že otresla psa in ko Hela zopet poskoči, udari medved s tacio. Brez glasu, kot krvava kepa pade pes v vodo.

— Moja Hela! — zavpije Hajmo ter skoči na medveda, ki je že plezal na breg. Ne sliši jezega klica svojega gospodarja, ne sliši svareče besede, katero mu je zaklical pater Desertus, ki je brez orožja skočil iz grmovja. Skoči za bežečim medvedom, prime za dlako ter še vteku zavijti nož v stran zverine. Drob se izvali, votlo godrnja se skoči medved v stran. Skale mu zabranijo pot. Bliskovito se obrne; stopi v čreva, se dvigne ter gre nad lovca.

Krik iz čolna, prasketanje v vodi, krik s patrovih ustnic. Neustrašeno stoji Hajmo in ko medved dvigne tace, da prime, skoči Hajmo naprej z gotovim sunkom. Vsled rane in bolnih dni oslabela roka mu odpove, jeklo zdrse ob medvedovih rebrih. Hajmo hoče skočiti v stran, medved ga prime in Hajmo se opoteče in pade — bil je izgubljen. Toda predno se more medved vereti nanj, je priskočil Wolfrat po vodi ter z železnim prijemom oklene od zadej z obema rokama medvedov vrat. Toda kaj je bila hunska moč tega človeka proti divji moči velikanke, za svoje življenje boreče se živali. Medved se strese in bil je prost; obrnil se proti novemu sovražniku, zamahne s tacio proti Wolfratovi rami in zgrabivši ga z zobmi za prsi, oklene okoli njega krvave tace, da Wolfrat prebledi in vzdihne, medtem pa se mu glava skloni na vrat. Predno more Hajmo vstati, je že pridrl pater Desertus, pobere lovski nož s tal ter ga do ročaja porine v srce zverine. Debel curek krvi privre iz telesa; in medvedove tace izpuste svojo žrtev.

Ko stopi gospod Henrik na suho in pride Walti z okovano palico, je bilo vse končano. Težko sopeč in bled stoji Hajmo, medved je mrtev in Wolfrat se opoteka po mahu, poseja z rokami v praznoto in jeclja se skuša govoriti.

Z glasnim, prestrašenim krikom steče gospod Henrik proti njemu. Pri groznem pogledu nanj — kako izgledajo te prsi in rama — proš obstane. Nato poklekne in položi Wolfratovo glavo na svoje naročje, zakliče:

— Walti! Steci h kapelici in zvoni, da pridejo hlapci iz vasi. In ti, Hajmo! Ali moreš še veslati?

— Mora iti, gospod! Kaj naj storim?

— Pelji se tja k sv. Jerneju! Naj pride pater Eusebius in naj prinese obveze, — vedno slabjši je proštev glas, — in sveti zakrament.

Walti je že odhitel, Hajmo skoči v jezero ter brede do čolna.

— Wolfrat, kako ti je? — vpraša gospod Henrik.

Wolfrat hoče govoriti; kri mu pride na ustnice, vzdihne in se iztegne in zavest mu izgine.

— Bog ti bodi milostljiv! — šepeče proš. In ozri se k Desertusu: — Bojim se, da je izgubljen. Toda storiti moramo vse, kar je v naši moči. Dietwald! Vzeml mojo kapo, prinesi vodo!

Desertus hiti k jezeru in se vrne s polno kapo. Gospod Henrik izmije Wolfratov obraz ter mu skozi ustnice vlije vodo. Dolgo časa poteče, predno prične Wolfrat zopet dihati in odpre oči.

Tedaj slišijo zvon iz kapelice.

Wolfratov pogled se zmrača in njegove ustnice šepetajo:

— Ali je to za mene?

— Ne, ne, Wolfrat, zvon kliče hlapce tebi na pomoč.

— Pomoč? — Wolfrat zmaje z glavo. — Z menoj je končano, gospod! Vse je stisnjeno tukaj notri. — Tresoč roko pritiska na krvave prsi in vzdihne: — Moja Zefa — Jezus Marija in — in moj fantek, moj sin!

— Bodi brez skrbi! Karkoli se zgodi, svojo knežjo besedo ti dam v poročstvo, da tvoja žena in otrok ne bosta trpela pomankanja.

Wolfrat poseže po proštovi roki.

— Hvala vam, gospod! — Njegov glas mu pojema in bori se za vsako besedo: — In — povejte moji Zefi — da Giti — ni moja sestra.

Desertus prebledi.

— Govori, Wolfrat, govori, govori! — ga sili gospod Henrik.

Molče se še enkrat preganejo Wolfratove ustnice, nato pa ga zopet mine zavest.

— Wolfrat, Wolfrat!

Na obrazu smrtno ranjenega Wolfrata se ne gane nobena žila.

— Dietwald! Ne sme umreti! — pravi gospod Henrik v veliki otožnosti. Drugače bo vzel s seboj tudi tvoje življenje.

— Gospod, ne razumem!

— Saj si vendar slišal! Ta lepi otrok ni sestra tega človeka. Ali imaš gotove dokaze, da je tvojo hčer zadela ista usoda, kot njeno mater?

— Ne, gospod! — To ni bil govor, to je bil krik.

— In ko te je ono dekle popolnoma pripravila ob mir, ti nikdar ni prišlo na misel, da še nikdar nobena žena ni bila kakor ženi podobna, kot more biti podoben otrok svoji materi?

Molče in tresoč se po celem telesu stoji Desertus. Z obema rokama se prime čela, nato pa se zgrudi na kolena in okleni vlije v proštev roke, zakriči:

— Daj mi mojega otroka! Mojega otroka!

(Dalje prihodnjik.)

V GORAH KOLONIJE ERITREJE

V časopisih beremo, da Italija pošilja svoje čete v Eritrejo, kjer jih izkrcava v Masavi, glavni luki italijanske kolonije Eritreje. V tej zvezi bo vsakogar zanimal popis nekega časnika, ki je iz Masave potaval v eritrejske gore.

Vozili smo se iz Port Sudana skozi kanal Masava. Noč je ozračje le malo ohladila. Stali smo na mostičku in z ostrimi stekli iskali svetlobo Masave. Končno smo zagledali svetilnik: rdeče in zelene lučke nad vodo. Naša ladja je obstala in le šumenje vode je pričalo, da veliki ladijski motor se deluje. Skozi tiho tropsko noč zaslišimo šumenje bližajočega se motornega čolna. Na ladjo je splezal italijanski pilot in vodil ladjo v luko. Ladja je previdno nadaljevala svojo pot, luči iz luke so se približevale. Z obrežja zaslišimo klice. Veriga, na kateri je viselo sidro, je za-rožljala, motor se je ustavil: prišli smo v Masavo, vrata v italijansko kolonijo Eritrejo.

Indska posadka naše tovorne ladje je vozila od Sueza v Džibuti in v Aden. Mladi italijanski agentje so prišli na krov oblečeni le v srajco in hlače, a so se kljub temu neznansko potili. Vročina je bila strašna. Radi so popili kozareček whiskeyja, ki najbolj ugaši žejo v teh tropskih krajih. Prenočili smo kar na mostičku, kjer nam je sudanski dečko pripravil postelje. Ob jutranji zori smo hoteli oditi na suho. Spati nismo mogli. Vroči zrak nas je težil in niti vetriča nismo čutili. Napremično smo ležali, iz naših teles je smoj kar curkal. Končno se je zdanilo. Belkasta meglica je pokrivala obzorje in nam onemogočala vsak razgled. Iz te medle svetlobe se nam je počasi posvetila bela hiša vladnega poslopja. Na njej se je vila italijanska zastava. Sčasoma smo zagledali male evropske hišice. Daleč za njimi so stale kočje domačinov. Na cesti, ki se zgrubila med griči, je počasi vstajalo življenje. Tovorni vozovi so začeli voziti tovore v luko. Lokomotiva je brizgala. Masavo se je prebudila.

Veliki krepki črnici so veslali naš čoln do brega. Sredi cele vrste črnih radovednežev, ki so nas kričaje obkolili, smo šli na železniško postajo. Naš vlak, s katerim smo se hoteli za nekaj dni odpeljati v Asmaro v eritrejskem gorovju, je kmalu odšel. Z njim smo se hoteli rešiti neznosne vročine ob obali in se ohladiti v hladnejših eritrejskih gorah. Postajica je bila polna ljudi: med ponosnimi Abesinci z velikimi klobuki in solnčniki so se drenjale krepke postavbe črnecev, ki so v svojih košarah prenašali vse svoje imetje.

Vozili smo se. Ventilator se je zaman prizadeval, da bi naš

vagon shladil. Za brisanje potu smo porabili že vse žepne robce. Lokomotiva je sopihala, vročina je pritiskala. Postaja za postajo — končno smo zagledali gore. Zrak se je shladil, lažje smo dihal. Hladna studenčnica nas je veselo osvežila, saj smo doslej ves čas pili borno vodo iz toplih shramb naše ladje. Sočno zelenje je pokrivalo gore in prepade, ki so viseli ob železnici.

V Asmari so nas pozdravljali v belo obleko oblečeni častniki. Asmara je čedno mesto ter upravni sedež eritrejske kolonije. Čedni vrtički obdajajo hišice italijanskih kolonijalnih uradnikov. V mestu je vladno poslopje, cerkev, bolnišnica. Črnici so pravkar popravljali ceste, katere je razoralo tropsko deževje.

Povabljeni smo bili na partijo "bridge-ja". Sedeli smo na terasi klubovega poslopja in si pripovedovali dogodivščine s pota. Pozno v noč se je zavlekla naša igra. Naenkrat nam je črn dečko prinesel brzojavko iz Masave. Brzojavil nam je naš kapitan, da je tovor izložen ter da bo ladja naglo odplula, vsled česar naj se takoj vrnemo. Ampak kako? Drugi dan ni vozil v Masavo noben vlak. Morali smo se vrniti z avtomobilom.

Zgodaj v jutranjem hladu smo se odpeljali. Naš črn šofer je vodil majhen Fiatov avtomobil s tako predrznostjo, kakršno naletiš samo pri orientalskih šoferjih. Po ostrih ovinkih smo drveli ob globokih prepadih in po ozkih potih. Premetavalo nas je semtertja. Komaj smo se izognili nesreči, da se nismo zaleteli v govejo čredo. Zamižali smo v strahu, da nas bo vrglo v prepad. Šoferju smo kričali, naj vozi počasnije. Toda ni nas poslušal, ker ga je obsedla naglica. Vendar smo srečno primale evropske hišice. Daleč za njimi so stale kočje domačinov. Na cesti, ki se zgrubila med griči, je počasi vstajalo življenje. Tovorni vozovi so začeli voziti tovore v luko. Lokomotiva je brizgala. Masavo se je prebudila.

Veliki krepki črnici so veslali naš čoln do brega. Sredi cele vrste črnih radovednežev, ki so nas kričaje obkolili, smo šli na železniško postajo. Naš vlak, s katerim smo se hoteli za nekaj dni odpeljati v Asmaro v eritrejskem gorovju, je kmalu odšel. Z njim smo se hoteli rešiti neznosne vročine ob obali in se ohladiti v hladnejših eritrejskih gorah. Postajica je bila polna ljudi: med ponosnimi Abesinci z velikimi klobuki in solnčniki so se drenjale krepke postavbe črnecev, ki so v svojih košarah prenašali vse svoje imetje.

Vozili smo se. Ventilator se je zaman prizadeval, da bi naš

vagon shladil. Za brisanje potu smo porabili že vse žepne robce. Lokomotiva je sopihala, vročina je pritiskala. Postaja za postajo — končno smo zagledali gore. Zrak se je shladil, lažje smo dihal. Hladna studenčnica nas je veselo osvežila, saj smo doslej ves čas pili borno vodo iz toplih shramb naše ladje. Sočno zelenje je pokrivalo gore in prepade, ki so viseli ob železnici.

V Asmari so nas pozdravljali v belo obleko oblečeni častniki. Asmara je čedno mesto ter upravni sedež eritrejske kolonije. Čedni vrtički obdajajo hišice italijanskih kolonijalnih uradnikov. V mestu je vladno poslopje, cerkev, bolnišnica. Črnici so pravkar popravljali ceste, katere je razoralo tropsko deževje.

Povabljeni smo bili na partijo "bridge-ja". Sedeli smo na terasi klubovega poslopja in si pripovedovali dogodivščine s pota. Pozno v noč se je zavlekla naša igra. Naenkrat nam je črn dečko prinesel brzojavko iz Masave. Brzojavil nam je naš kapitan, da je tovor izložen ter da bo ladja naglo odplula, vsled česar naj se takoj vrnemo. Ampak kako? Drugi dan ni vozil v Masavo noben vlak. Morali smo se vrniti z avtomobilom.

Zgodaj v jutranjem hladu smo se odpeljali. Naš črn šofer je vodil majhen Fiatov avtomobil s tako predrznostjo, kakršno naletiš samo pri orientalskih šoferjih. Po ostrih ovinkih smo drveli ob globokih prepadih in po ozkih potih. Premetavalo nas je semtertja. Komaj smo se izognili nesreči, da se nismo zaleteli v govejo čredo. Zamižali smo v strahu, da nas bo vrglo v prepad. Šoferju smo kričali, naj vozi počasnije. Toda ni nas poslušal, ker ga je obsedla naglica. Vendar smo srečno primale evropske hišice. Daleč za njimi so stale kočje domačinov. Na cesti, ki se zgrubila med griči, je počasi vstajalo življenje. Tovorni vozovi so začeli voziti tovore v luko. Lokomotiva je brizgala. Masavo se je prebudila.

Veliki krepki črnici so veslali naš čoln do brega. Sredi cele vrste črnih radovednežev, ki so nas kričaje obkolili, smo šli na železniško postajo. Naš vlak, s katerim smo se hoteli za nekaj dni odpeljati v Asmaro v eritrejskem gorovju, je kmalu odšel. Z njim smo se hoteli rešiti neznosne vročine ob obali in se ohladiti v hladnejših eritrejskih gorah. Postajica je bila polna ljudi: med ponosnimi Abesinci z velikimi klobuki in solnčniki so se drenjale krepke postavbe črnecev, ki so v svojih košarah prenašali vse svoje imetje.

Vozili smo se. Ventilator se je zaman prizadeval, da bi naš

vagon shladil. Za brisanje potu smo porabili že vse žepne robce. Lokomotiva je sopihala, vročina je pritiskala. Postaja za postajo — končno smo zagledali gore. Zrak se je shladil, lažje smo dihal. Hladna studenčnica nas je veselo osvežila, saj smo doslej ves čas pili borno vodo iz toplih shramb naše ladje. Sočno zelenje je pokrivalo gore in prepade, ki so viseli ob železnici.

V Asmari so nas pozdravljali v belo obleko oblečeni častniki. Asmara je čedno mesto ter upravni sedež eritrejske kolonije. Čedni vrtički obdajajo hišice italijanskih kolonijalnih uradnikov. V mestu je vladno poslopje, cerkev, bolnišnica. Črnici so pravkar popravljali ceste, katere je razoralo tropsko deževje.

Povabljeni smo bili na partijo "bridge-ja". Sedeli smo na terasi klubovega poslopja in si pripovedovali dogodivščine s pota. Pozno v noč se je zavlekla naša igra. Naenkrat nam je črn dečko prinesel brzojavko iz Masave. Brzojavil nam je naš kapitan, da je tovor izložen ter da bo ladja naglo odplula, vsled česar naj se takoj vrnemo. Ampak kako? Drugi dan ni vozil v Masavo noben vlak. Morali smo se vrniti z avtomobilom.

Zgodaj v jutranjem hladu smo se odpeljali. Naš črn šofer je vodil majhen Fiatov avtomobil s tako predrznostjo, kakršno naletiš samo pri orientalskih šoferjih. Po ostrih ovinkih smo drveli ob globokih prepadih in po ozkih potih. Premetavalo nas je semtertja. Komaj smo se izognili nesreči, da se nismo zaleteli v govejo čredo. Zamižali smo v strahu, da nas bo vrglo v prepad. Šoferju smo kričali, naj vozi počasnije. Toda ni nas poslušal, ker ga je obsedla naglica. Vendar smo srečno primale evropske hišice. Daleč za njimi so stale kočje domačinov. Na cesti, ki se zgrubila med griči, je počasi vstajalo življenje. Tovorni vozovi so začeli voziti tovore v luko. Lokomotiva je brizgala. Masavo se je prebudila.

Veliki krepki črnici so veslali naš čoln do brega. Sredi cele vrste črnih radovednežev, ki so nas kričaje obkolili, smo šli na železniško postajo. Naš vlak, s katerim smo se hoteli za nekaj dni odpeljati v Asmaro v eritrejskem gorovju, je kmalu odšel. Z njim smo se hoteli rešiti neznosne vročine ob obali in se ohladiti v hladnejših eritrejskih gorah. Postajica je bila polna ljudi: med ponosnimi Abesinci z velikimi klobuki in solnčniki so se drenjale krepke postavbe črnecev, ki so v svojih košarah prenašali vse svoje imetje.

Vozili smo se. Ventilator se je zaman prizadeval, da bi naš

vagon shladil. Za brisanje potu smo porabili že vse žepne robce. Lokomotiva je sopihala, vročina je pritiskala. Postaja za postajo — končno smo zagledali gore. Zrak se je shladil, lažje smo dihal. Hladna studenčnica nas je veselo osvežila, saj smo doslej ves čas pili borno vodo iz toplih shramb naše ladje. Sočno zelenje je pokrivalo gore in prepade, ki so viseli ob železnici.

V Asmari so nas pozdravljali v belo obleko oblečeni častniki. Asmara je čedno mesto ter upravni sedež eritrejske kolonije. Čedni vrtički obdajajo hišice italijanskih kolonijalnih uradnikov. V mestu je vladno poslopje, cerkev, bolnišnica. Črnici so pravkar popravljali ceste, katere je razoralo tropsko deževje.

BURSKI ZLATI ZAKLADI

Pred 35 leti je bila v južni Afriki velika vojska. Angleži so tedaj napadli dve svobodni južno-afriški kmečki republiki, kateri so branili Buri, to je, nekdanji kmečki izseljenci iz Holandije. Holandski kmetje (Buri) so se v južni Afriki naselili in si ustanovili lepe kmetije. Sčasom so se tudi politično organizirali in ustanovili dve republiki, kateri sta bili Angležem trn v peti, ker bi se jih bili radi polastili. Ozemlje teh dveh republik je namreč bogato zlata in demantov. Nastala je torej vojska. Buri so se junaško branili in Angležem prizadejali marsikak poraz. Nazadnje so se pa morali začeti umikati in končno so se vdalili. Predsednik burske republike je bil star kmečki očaneč "stric" Pavel Krueger. Ko so angleške čete l. 1900 zasedle bursko glavno mesto Johannesburg, je predsednik Krueger moral bežati in je s seboj vzel burski zlati zaklad, ki je štel menda kakih 35 milijonov dolarjev. To je bilo samo čisto zlato. Ker pa je Kruegerja ta zaklad pri naglem umikanju oviral, ga je dal zakopati blizu kraja Pietersberg. Zakopal ga je burski rojak Johannes Minnik.

Ko je Krueger odšel, se je Minnik zaželel dobiti ta zaklad. S pomočjo nekaterih zamorskih domačinov je izkopal zlato in ga zakopal nekje drugje. Da bi ga pa Zamorci, ki so mu pomagali, ne izdali, je vse postrelil. Tako je on edini vedel, kje je skrit burski zlati zaklad. Kmalu potem pa so Angleži Minnika ujeli. Z nekaterimi drugimi odpadniki vred je potem Minnik stopil v angleško službo in vse v angleških vrstah boril proti svojim rojakom. Prideljen je bil konjeniškem eskadronu, kateremu je poveljeval angleški kapitan Lewis. Kmalu nato je Minnik v boju bil smrtno ranjen. Preden je umrl, je kapitan Lewis razkril svojo skrivnost in mu povedal, kje je skrit zaklad.

Kapitan Lewis pa ni hotel takoj iti po zlato, ker je zvedel, da je burska republika velik del tega zlata zaplenila angleškim zlatokopnim družbam. — Ker se je bal, da bi ga te angleške družbe sedaj zahtevale nazaj, je molčal.

Ker je sedaj minilo 35 let in so angleške zlatokopne družbe izgubile pravico zahtevati zlato nazaj, se je kapitan Lewis, ki je medtem postal že starček, oglasil s svojo skrivnostjo. On edini ve, kje je v južni Afriki zakopan ta ogromen zaklad. Angleški oblasti v južni Afriki je sporočil, da je pripravljen povedati in sodelovati pri kopanju, če mu angleška oblast prizna zahtevane odstotke.

Pred 35 leti je bila v južni Afriki velika vojska. Angleži so tedaj napadli dve svobodni južno-afriški kmečki republiki, kateri so branili Buri, to je, nekdanji kmečki izseljenci iz Holandije. Holandski kmetje (Buri) so se v južni Afriki naselili in si ustanovili lepe kmetije. Sčasom so se tudi politično organizirali in ustanovili dve republiki, kateri sta bili Angležem trn v peti, ker bi se jih bili radi polastili. Ozemlje teh dveh republik je namreč bogato zlata in demantov. Nastala je torej vojska. Buri so se junaško branili in Angležem prizadejali marsikak poraz. Nazadnje so se pa morali začeti umikati in končno so se vdalili. Predsednik burske republike je bil star kmečki očaneč "stric" Pavel Krueger. Ko so angleške čete l. 1900 zasedle bursko glavno mesto Johannesburg, je predsednik Krueger moral bežati in je s seboj vzel burski zlati zaklad, ki je štel menda kakih 35 milijonov dolarjev. To je bilo samo čisto zlato. Ker pa je Kruegerja ta zaklad pri naglem umikanju oviral, ga je dal zakopati blizu kraja Pietersberg. Zakopal ga je burski rojak Johannes Minnik.

Ko je Krueger odšel, se je Minnik zaželel dobiti ta zaklad. S pomočjo nekaterih zamorskih domačinov je izkopal zlato in ga zakopal nekje drugje. Da bi ga pa Zamorci, ki so mu pomagali, ne izdali, je vse postrelil. Tako je on edini vedel, kje je skrit burski zlati zaklad. Kmalu potem pa so Angleži Minnika ujeli. Z nekaterimi drugimi odpadniki vred je potem Minnik stopil v angleško službo in vse v angleških vrstah boril proti svojim rojakom. Prideljen je bil konjeniškem eskadronu, kateremu je poveljeval angleški kapitan Lewis. Kmalu nato je Minnik v boju bil smrtno ranjen. Preden je umrl, je kapitan Lewis razkril svojo skrivnost in mu povedal, kje je skrit zaklad.

Kapitan Lewis pa ni hotel takoj iti po zlato, ker je zvedel, da je burska republika velik del tega zlata zaplenila angleškim zlatokopnim družbam. — Ker se je bal, da bi ga te angleške družbe sedaj zahtevale nazaj, je molčal.

Ker je sedaj minilo 35 let in so angleške zlatokopne družbe izgubile pravico zahtevati zlato nazaj, se je kapitan Lewis, ki je medtem postal že starček, oglasil s svojo skrivnostjo. On edini ve, kje je v južni Afriki zakopan ta ogromen zaklad. Angleški oblasti v južni Afriki je sporočil, da je pripravljen povedati in sodelovati pri kopanju, če mu angleška oblast prizna zahtevane odstotke.

Pred 35 leti je bila v južni Afriki velika vojska. Angleži so tedaj napadli dve svobodni južno-afriški kmečki republiki, kateri so branili Buri, to je, nekdanji kmečki izseljenci iz Holandije. Holandski kmetje (Buri) so se v južni Afriki naselili in si ustanovili lepe kmetije. Sčasom so se tudi politično organizirali in ustanovili dve republiki, kateri sta bili Angležem trn v peti, ker bi se jih bili radi polastili. Ozemlje teh dveh republik je namreč bogato zlata in demantov. Nastala je torej vojska. Buri so se junaško branili in Angležem prizadejali marsikak poraz. Nazadnje so se pa morali začeti umikati in končno so se vdalili. Predsednik burske republike je bil star kmečki očaneč "stric" Pavel Krueger. Ko so angleške čete l. 1900 zasedle bursko glavno mesto Johannesburg, je predsednik Krueger moral bežati in je s seboj vzel burski zlati zaklad, ki je štel menda kakih 35 milijonov dolarjev. To je bilo samo čisto zlato. Ker pa je Kruegerja ta zaklad pri naglem umikanju oviral, ga je dal zakopati blizu kraja Pietersberg. Zakopal ga je burski rojak Johannes Minnik.

Ko je Krueger odšel, se je Minnik zaželel dobiti ta zaklad. S pomočjo nekaterih zamorskih domačinov je izkopal zlato in ga zakopal nekje drugje. Da bi ga pa Zamorci, ki so mu pomagali, ne izdali, je vse postrelil. Tako je on edini vedel, kje je skrit burski zlati zaklad. Kmalu potem pa so Angleži Minnika ujeli. Z nekaterimi drugimi odpadniki vred je potem Minnik stopil v angleško službo in vse v angleških vrstah boril proti svojim rojakom. Prideljen je bil konjeniškem eskadronu, kateremu je poveljeval angleški kapitan Lewis. Kmalu nato je Minnik v boju bil smrtno ranjen. Preden je umrl, je kapitan Lewis razkril svojo skrivnost in mu povedal, kje je skrit zaklad.

Kapitan Lewis pa ni hotel takoj iti po zlato, ker je zvedel, da je burska republika velik del tega zlata zaplenila angleškim zlatokopnim družbam. — Ker se je bal, da bi ga te angleške družbe sedaj zahtevale nazaj, je molčal.

Ker je sedaj minilo 35 let in so angleške zlatokopne družbe izgubile pravico zahtevati zlato nazaj, se je kapitan Lewis, ki je medtem postal že starček, oglasil s svojo skrivnostjo. On edini ve, kje je v južni Afriki zakopan ta ogromen zaklad. Angleški oblasti v južni Afriki je sporočil, da je pripravljen povedati in sodelovati pri kopanju, če mu angleška oblast prizna zahtevane odstotke.

Pred 35 leti je bila v južni Afriki velika vojska. Angleži so tedaj napadli dve svobodni južno-afriški kmečki republiki, kateri so branili Buri, to je, nekdanji kmečki izseljenci iz Holandije. Holandski kmetje (Buri) so se v južni Afriki naselili in si ustanovili lepe kmetije. Sčasom so se tudi politično organizirali in ustanovili dve republiki, kateri sta bili Angležem trn v peti, ker bi se jih bili radi polastili. Ozemlje teh dveh republik je namreč bogato zlata in demantov. Nastala je torej vojska. Buri so se junaško branili in Angležem prizadejali marsikak poraz. Nazadnje so se pa morali začeti umikati in končno so se vdalili. Predsednik burske republike je bil star kmečki očaneč "stric" Pavel Krueger. Ko so angleške čete l. 1900 zasedle bursko glavno mesto Johannesburg, je predsednik Krueger moral bežati in je s seboj vzel burski zlati zaklad, ki je štel menda kakih 35 milijonov dolarjev. To je bilo samo čisto zlato. Ker pa je Kruegerja ta zaklad pri naglem umikanju oviral, ga je dal zakopati blizu kraja Pietersberg. Zakopal ga je burski rojak Johannes Minnik.

Ko je Krueger odšel, se je Minnik zaželel dobiti ta zaklad. S pomočjo nekaterih zamorskih domačinov je izkopal zlato in ga zakopal nekje drugje. Da bi ga pa Zamorci, ki so mu pomagali, ne izdali, je vse postrelil. Tako je on edini vedel, kje je skrit burski zlati zaklad. Kmalu potem pa so Angleži Minnika ujeli. Z nekaterimi drugimi odpadniki vred je potem Minnik stopil v angleško službo in vse v angleških vrstah boril proti svojim rojakom. Prideljen je bil konjeniškem eskadronu, kateremu je poveljeval angleški kapitan Lewis. Kmalu nato je Minnik v boju bil smrtno ranjen. Preden je umrl, je kapitan Lewis razkril svojo skrivnost in mu povedal, kje je skrit zaklad.

Kapitan Lewis pa ni hotel takoj iti po zlato, ker je zvedel, da je burska republika velik del tega zlata zaplenila angleškim zlatokopnim družbam. — Ker se je bal, da bi ga te angleške družbe sedaj zahtevale nazaj, je molčal.

Ker je sedaj minilo 35 let in so angleške zlatokopne družbe izgubile pravico zahtevati zlato nazaj, se je kapitan Lewis, ki je medtem postal že starček, oglasil s svojo skrivnostjo. On edini ve, kje je v južni Afriki zakopan ta ogromen zaklad. Angleški oblasti v južni Afriki je sporočil, da je pripravljen povedati in sodelovati pri kopanju, če mu angleška oblast prizna zahtevane odstotke.

Pred 35 leti je bila v južni Afriki velika vojska. Angleži so tedaj napadli dve svobodni južno-afriški kmečki republiki, kateri so branili Buri, to je, nekdanji kmečki izseljenci iz Holandije. Holandski kmetje (Buri) so se v južni Afriki naselili in si ustanovili lepe kmetije. Sčasom so se tudi politično organizirali in ustanovili dve republiki, kateri sta bili Angležem trn v peti, ker bi se jih bili radi polastili. Ozemlje teh dveh republik je namreč bogato zlata in demantov. Nastala je torej vojska. Buri so se junaško branili in Angležem prizadejali marsikak poraz. Nazadnje so se pa morali začeti umikati in končno so se vdalili. Predsednik burske republike je bil star kmečki očaneč "stric" Pavel Krueger. Ko so angleške čete l. 1900 zasedle bursko glavno mesto Johannesburg, je predsednik Krueger moral bežati in je s seboj vzel burski zlati zaklad, ki je štel menda kakih 35 milijonov dolarjev. To je bilo samo čisto zlato. Ker pa je Kruegerja ta zaklad pri naglem umikanju oviral, ga je dal zakopati blizu kraja Pietersberg. Zakopal ga je burski rojak Johannes Minnik.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

